

τὴν ἐν Βενετία χειροτονίαν αὐτοῦ ἐπεμψε συνοδικῶς πρὸς τὸν ὑποψήφιον ὁμολογίαν πίστεως, ἀλλ' οὗτος πρὶν λάβῃ αὐτὴν εἶχεν ἤδη ἀπέλθει εἰς Κέρκυραν. Ἡ ἀποκήρυξις αὕτη κατετάραξε τοὺς ἐν Βενετία ὀρθοδόξους, καὶ ὁ Φατζέας ἐλθὼν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἵνα ἱερουργήσῃ, διετάχθη ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας ἐν ἀπελθὼν μὲν οἰκᾶδε. Ὁ ἐπιβάτης ἐκίνησε πάντα λίθον πρὸς ἄρσιν τῆς καθαιρέσεως, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ σταλέντα χρήματα, καὶ αἱ τῶν ἀλλογενῶν ἐπεμβάσεις οὐδόλως κατέπεισαν τὸν πατριαρχεύοντα Ἰωαννίκιον τὸν Καρατζάν, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Σαμουήλ, ἵνα συναινέσωσι πρὸς τὴν παράλογον ἀπαίτησίν του.

Ἡ Δημοκρατία ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ εἰς μάτην ἐξήντησε τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβρόχην της, ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Φατζέαν ἵνα ἱερουργήσῃ. Ἄνῃρ αὐτόπτης περιγράφει ὡς ἐξῆς τὰ ἐπελθόντα σκάνδαλα:

« Ὁ Φατζέας ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὸν θρόνον, ἱερουργεῖ, χειροτονεῖ,
 » καὶ πᾶσαν ἱεροπραξίαν ἐκτελεῖ, καὶ ἰδοὺ σχίσμα μέγα ἠγέρθη με-
 » ταξὺ τῶν ὀρθοδόξων, διότι οἱ μὲν εἰσῆρχοντο εἰς τὸν ναὸν, παρόντος
 » τοῦ Φατζέα, οἱ δὲ ἔφευγον ὡς ἀπὸ ἀφωρισμένον, οἱ μὲν ἠσπάζοντο
 » τὴν δεξιάν, οἱ δὲ ἐκάλουν αὐτὸν σχισματικὸν, καὶ λύκον εἰς τὴν
 » ποιμνὴν τῶν προβάτων, καὶ παρόντος ἐμοῦ, δις ἔπτυσαν αὐτόν.
 » Εἷς ἐπλησίαζεν εἰς τὴν ἱεράν μετάλληψιν, καὶ ἕτερος ἀπήρχето εἰς
 » τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Εἷς ἐξωμολογεῖτο καὶ μετελάμβανεν
 » τῶν ἀχράντων μυστηρίων, καὶ ἕτερος ἀναχωροῦσεν εἰς Τριέστιον ».

Παρὰ κανόνας οὕτω κεχειροτονημένος ὁ Φατζέας διέμεινεν ἐπὶ ἑξῆς ἔτη, μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ συμβάντος τῷ 1768⁽¹⁾.

Ὁ Φατζέας ἦν οὐχὶ τῶν εὐκαταφρονήτων λογίων τοῦ καιροῦ του. Τῷ 1759 ἐξέδωκεν ἐν Βενετία τὴν Δογικὴν τοῦ Δαμῶδου, καὶ τῷ 1760 τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μεταφρασθεῖσαν, καὶ πλείστοις σημειώμασι πλουτισθεῖσαν Γεωγραφικὴν Γραμματικὴν, εἰς τόμους τρεῖς· ἐξ ὧν ὁ μὲν Α' περιλαμβάνει σελίδας 36—360, ὁ Β', 448, καὶ ὁ Γ', 476.

Κατὰ Βεντότην ὁ Φατζέας συνέγραψε καὶ ἐρμηνείαν εἰς τὰς παροιμίας τοῦ Σολομῶντος.

Ἰωάννης Κοντονίης.

Ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1723 καὶ παῖς ἐμαθήτευσε

(1) Βεντότη, Ἐκκλ. Ἱστορ. Μελετίου, τόμ. Α'.—Σεργίου Μακρᾶίου, Πατριαρχικῆ Πεντηκονταετηρίδος.—Veludo Colonia Græca di Venezia.—Μετὰ τὸν Φατζέαν ἐξελέχθησαν μητροπολίτης Φιλαδελφείας ὁ Νικηφόρος Μόρμωρης τέως ἐπίσκοπος Κυθήρων (1768), καὶ ὁ Νικηφόρος Θεοτόκης (1772), πλὴν ἀμφοτέροι δὲν ἐδέχθησαν.